

РЕШЕНИЕ

№ 423

гр. Бургас, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Симеон С. Михов

при участието на секретаря Стойка Д. Вълкова като разглежда докладваното от Симеон С. Михов Гражданско дело № 20222100100059 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по повод предявления иск от М. Р. И., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., ул. "В. Л." № **, ет. *, ап. *, чрез адв. Бойко Иванов Темелков, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. "Климент Охридски", № 1, ет. 3 против Н. С. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., ул. "А. С." № **, ет. *, ап. **, с пълномощник адв. Любомир Цветков от АК-Бургас, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. "Адам Мицкевич" № 3, да бъде признато за установено по отношение на ответника, че ищцата е изключителен собственик на 93721,6/98889,1 идеални части от самостоятелен обект в сграда с идентификатор на обекта 07079.617.145.1.5, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-9/ 30.01.2009г. на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на обекта: гр. Бургас, ул. „Васил Левски", № 96, ет. 3, ап. А3, който самостоятелен обект се намира в сграда № 1, разположена в поземлен имот с идентификатор 07079.617.145, с предназначение на самостоятелния обект: Жилище, Апартамент, брой нива на обекта: 1 с площ от 80.92 кв.м., със съседни, самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 07079.617.145.1.6, под обекта: 07079.617.145.1.3, над обекта; 07079.617.145.1.7, ведно с избено помещение № 8, с площ от 6.99 кв.м., ведно с 10.27 % ид. ч. от общите части

на сградата и съответните идеални части от правото на строеж върху имота, върху който е построена сградата заедно с 36.18/380 кв.м. ид. ч. от поземлен имот с идентификатор 07079.617.145, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-9/ 30.01.2009г. на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: гр. Бургас, ул. „Васил Левски“, № 96, целият с площ от 396 кв.м. съгласно скица на поземлен имот № 15-392541-29.10.2014г., а съгласно документ за собственост с площ от 380 кв.м., с предназначение на територията: урбанизирана; начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 метра), номер по предходен план: 5605.5606, квартал 17, парцел 7, при съседни съгласно скица: 07079.617.144, 07079.617.147, 07079.617.146, 07079.617.13, от които на 88889,1/98889,1 идеални части е изключителен собственик на основание чл. 23 ал.2 от СК, вр. с чл. 22 ал.1 от СК - трансформация на лична собственост, а на 5167.5/98889,1 идеални части е собственик на основание чл. 21, ал.1 от СК, както и ответника да бъде осъден да заплати направените по делото разноски.

В исковата молба ищцата твърди, че страните са бивши съпрузи, като бракът им бил сключен на 16.10.2006г. и прекратен с влязло в сила Решение № 2140/ 31.10.2018г., постановено по гр. д. № 6044/2018г. по описа на Районен съд - Бургас. По време на брака си страните придобили процесния недвижим имот за сумата от 50 500 евро, като покупката му е обективизирана в нотариален акт № 121, т.1, рег. № 1320, нот.дело 97 от 09.03.2015г, на Нотариус Надежда Маркова, рег. № 409 с район на действие РС- Бургас, вписан в Служба вписвания при РС- Бургас като Акт № 194, том. 7, д.№ 1188/ 09.03.2015г. Страните по договора за покупко – продажба се договорили също така, че купувачите (страните в настоящото производство) ще заплатят на продавача допълнително сумата от 13 709.50 лева за придобиване на собствеността на мебелите и уредите в апартамента.

След това М.И. твърди, че продажната цена за процесния имот е платена в деня на сделката, чрез банков превод от нейна сметка, открита в „Уни Кредит Булбанк“ АД. Към момента на сключване на сделката, ищцата притежавала спестовен влог в посочената банка, като сумата по банковата □ сметка била в общ размер на 112 967.69 лева. Същата е формирана от сумата от 102 459.28 лева, която на 05.12.2014 г. била изплатена на ищцата от Фонда за гарантиране на влоговете в банки, както и от сумата от 10 335 лева, която била приведена на 06.03.2015 г. от личен влог на ответника. По отношение на

сумата от 102 459.28 лева са изложени твърдения, че първоначално е била вложена в обявената в несъстоятелност Кооперативна търговска банка и е била набавена от продажбата на собствен на ищцата недвижим имот (25 000 евро), дарение на парична сума от нейния брат (24 977,27 евро) и натрупани лихви за периода от 13.12.2013 г. до 06.03.2015 г. Твърди се, че сумата от 102 459.28 лева представлява лични средства на ищцата, а сумата от 10 335 лева е набрана по влогова сметка на ответника по време на брака, поради което е в хипотезата на СИО. С оглед на изложеното се прави заключение от ищцата, че тя е собственик на 88 889,1/98 889,1 идеални части от процесния апартамент, които са нейно лична собственост на основание чл. 23 ал. 1 от СК, тъй като са придобити с изцяло лични средства, а 10 335/ 98 889,1 идеални части от същия са придобити в режим на СИО и след развода се разделят по равно между страните. Направен е извод, че при това положение, ищцата е собственик на 93 721,6/98 889,1 идеални части от недвижимия имот, находящ се в гр. Бургас, ул. „Васил Левски" № 96.

Ищцата счита, че страните са прекратили брака си по взаимно съгласие, като в постигнато между тях споразумение процесното семейно жилище е предоставено на ищцата и двете им деца. Подчертава се обстоятелството, че в споразумението не е посочено, че семейното жилище е придобито в режим на СИО, нито че страните са собственици на апартамента в равни части, тъй като били наясно, че по – голямата част от спорния имот е придобита с лични средства на ищцата.

В писмения си отговор, ответникът Н. С. С. счита предявените иски претенции за неоснователни и недоказани. Оспорва твърденията на ищцата за дарени от нейния брат средства в размер на 24 977,27 евро. Набляга на факта, че братът на ищцата не е продал лично апартамента си, а е упълномощил за целта сестра си, като в деня на продажбата □ е дарил получената сума. Счита, че представеният в тази връзка договор за дарение е фиктивен, антидатиран и създаден с цел да се ошети ответника. Не оспорва обстоятелството, че сумата от продажбата на имота на брата на ищцата е постъпила по нейната банкова сметка, но оспорва обстоятелството, че с тази сума в последствие е бил закупен процесния апартамент. Дори да се приеме, че договорът за дарение не е фиктивен, то от него не се установява волята на дарителя да надари само сестра си, но не и нейния съпруг по това време.

Излагат се доводи, че не настъпва преобразуване на лично имущество при придобиване на вещни права с паричен влог, формиран по време на брака. В тази връзка се позовава на презумпцията на чл.21 ал.3 от СК относно съвместния принос.

На следващи място ответникът твърди, че ищцата е имала пълен достъп до банковите му сметки и е боравела с всички негови спестявания, месечни доходи и дарения от негови близки, като периодично е теглила средства от евровата сметка на Н.С.. Също така в периода на закупуване на имота, ответникът многократно е теглил пари в брой, с част от които заплаща депозит за него в размер на 1200 лева, както и всички такси за изповядване на сделката пред нотариус, в размер общо на 3500 лева. Прехвърля по сметка на ищцата сумата от 10 335 лева, която сума също е послужила за заплащането на цената на процесния апартамент.

От друга страна, от 2014 г. в продължение на две години, Н.С. е поемал всички финансови нужди на семейството, тъй като ищцата е била в майчинство. А през 2016 г., ищцата превежда 10 000 евро на майка си А. И. именно от банковата сметка на ответника. От посоченото се прави извод, че процесният недвижим имот е придобит със съвместен принос и е в режим на съпругеска имуществена общност, в която дяловете на двамата съпрузи са равни.

В съдебно заседание процесуалният представител на ищцата заяви, че поддържа иска, като моли съда да го уважи като основателен и доказан. В подкрепа ангажира свидетелски показания и съдебно-графологическа експертиза.

Ответникът чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание заяви, че поддържа всички възражения, като исковете следва да бъдат отхвърлени като неоснователни. Ангажира свидетелски показания и съдебно-техническа експертиза. Защитната си теза разви в писмени бележки.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

Исковата молба е допустима, като предявена пред надлежния съд

според чл.104 т. и чл.105 от ГПК. Подадена е от лице, което разполага с правен интерес от водене на делото, внесена е дължимата държавна такса.

Предявеният иск е с правно основание чл.23 ал.2, вр.чл.22 ал.1 от СК.

Не се спори между страните, че с влязло в сила съдебно решение, бракът им е бил прекратен считано от 31.10.2018г. (решение по гр.д.№ 6044/2018г. по описа на РС-Бургас – л.7-9 по делото). Няма спор и относно придобиването на процесния недвижим имот по време на сключения граждански брак.

Видно от нотариален акт № 121, т.I, рег. № 1320, н.д.№ 97/ 09.03.2015 г. на нотариус с район на действие РС-Бургас, страните са закупили процесния апартамент и 36.18/380 кв.м. ид.части от ПИ с идентификатор 07079.617.145 за сумата 50 500 евро, платени чрез банков превод (л.10-13; 139). Според банково удостоверение (л.14; 15), към 05.12.2014г. ищцата е разполагала по сметка със сумата от 102 459,28 лв.

Според нотариален акт № 443, т.III, рег. № 6963, н.д.№ 391/ 03.12.2013 г. на нотариус с район на действие РС-Бургас, Иван Инджов чрез пълномощник своята сестра М. И. е продала на трето лице СОС с идентификатор 07079.651.93.1.77 за сумата от 59 307,70 лв., заплатена по банков път (л.18-20; 22). С договор за дарение от 03.12.2013г., Ин.Инджов е дарил на ищцата сумата от 25 000 евро от продажбата на имота. Според нотариален акт № 76, т.3, рег. № 4197, н.д.№ 424/ 13.12.2013 г. на нотариус с район на действие РС-Бургас, М.И. е продала на трето лице СОС с идентификатор 07079.651.93.1.83 за сумата от 25 600 евро, платена по банков път (л.24; 43). Приложен е договор за дарение обективизиран в нотариален акт (л.25) между Манда И. и нейната внучка М.И. с дата 27.12.2007г. на част от право на строеж в ж.к.“Меден рудник“, учредено на 13.11.2007г. (л.26-41), както и извлечение от банкова сметка с титуляр ищцата (л.95-96) и преводно нареждане от 03.12.2013г. за сумата от 48 893 лв. от ищцата отново до нея (л.97).

Приложена е история на сметка с титуляр Н.С. в „Експрес банк“ АД (л.60-63), както и справка салда по сметки (л.64) и отчет по сметка (л.65-66). За процесния имот е бил внесен депозит в размер на 10 % от уговорената цена от 57 500 евро (л.67), а според договор за покупко-продажба цената е 7000 евро (л.68-69). На 09.03.2015г. ответникът е заплатил чрез превод сумата

от 4000 лв.; 898,02 лв. нот.такси; 98,77 лв. по сметка на Агенция по вписванията; 2469,24 лв. местен данък; 400 лв. адвокатско възнаграждение (л.70-74). Представени са 19 бр. нареждания за парични преводи с наредители С. С. – баща на ответника и Е. С.а, негова майка (л.103-122), пълномощни от Н.С. в полза на М.И. за разпореждане със суми от банковите му сметки, отчет по сметка в „ПИБ“ АД (л.126), платежно нареждане от Н.С. за сумата от 26 542,95 евро (л.127), договор за сейф на името на ответника с платена такса за касета, 5 бр. отчети по сметка (л.134-136; 140; 142-143). Приложени са справки за движение по сметки с титуляр М.И. в „ОББ“ АД (л.242-249), „КТБ“ АД (н) (л.250-251), „Банка ДСК“ ЕАД (л.253-254).

Според заключението на извършената съдебно-почеркова експертиза (л.162-170), подписът срещу графата дарител в договора с дата 03.12.2013г., принадлежи на И. И.

От заключението на приетата съдебно-техническа експертиза (л.218-235) се установи съдържанието на разменени съобщения чрез мобилните телефони на всяка от страните, като вещото лице не е установило данни за техническа намеса – манипулация, на същите.

Свидетелят И. И. – брат на ищцата, заяви, че парите от продажбата на апартамента се дали директно на сестра му защото искала да се премести в центъра. Сумата я дарил единствено на ищцата, а не на цялото семейство. Твърди, че договорът за дарение изготвили в деня на продажбата.

Според показанията на свидетелката Н. Н. – позната на ищцата от раждането, а на ответника отпреди брака, преди да купят процесното жилище страните живеели в Меден рудник, явно в апартамент на родителите на ответника, но те си го поискали. Бабата на ищцата доверила, че очаквала да построят апартаменти върху земята □, за да даде на внуците си по един апартамент, така и станало. И. отстъпил своя дял на ищцата, защото по това време учел и нямал нужда от жилището. Не е чувала, родителите на Н. да са давали пари за покупката на процесния апартамент, чувала, че имали финансови проблеми с банки. Според свидетелката, парите от продажбата на малките апартаменти са дадени за закупуването на големия поради желанието на бабата да осигури внучката си. Това е чувала от М. и майка ѝ.

От показанията на свидетеля П. Ж. – познат на ищцата от раждането □, стана ясно, че първоначално са живеели при родителите на

ответника. Бабата на ищцата направила 4 апартамента и единият го дала на М., а нейният брат Иван дал парите от неговия апартамент на сестра си. Отношенията между страните и тогава не били добри.

Според свидетеля Стойчо С. – баща на ответника, М. получила дарение от своята баба, а С.и – старши събирали пари през годините, получили и обезщетения от Нефтохим и ги дали като дарение на сина си – около 25 000-30 000 евро. Първо гледали къщи на село, но после ищцата им казала, че са намерили апартамент в Бургас и да си поделят разходите 50 на 50. По това време бил фалитът на КТБ и страните имали притеснения, затова по предложения на М., парите ги превела от нейна сметка, а Н. □ дал пълномощно да ползва неговите пари както намери за добре. Така и направили – ответникът □ предоставил пълномощно и тя разполагала с неговите средства. Свидетелят превел 9 000 евро на сина си, а останалите ги дали на ръка година – две преди 2015 г. Отделно страните похарчили много пари за оборудването, купували нови неща. През 2011-2012г. имал финансови проблеми с банките, като още има удържки от пенсията си. Има и дъщеря в Стара Загора.

Свидетелката Е. С.а – майка на ответника, твърди, че страните купили апартамента на ул. „В.Л.“ след като търсили такова известно време, след фалита на КТБ, където М. имала спестявания. Дватама с баща му, към 2011 г. дарили на Н. спестяванията си около 25 000 евро, вкл.от получените обезщетения от Нефтохим, като присъствала на внасянето на дадената сума в брой в касетка в Пощенска банка. За сделката превеждали парите от сметката на М., защото тя имала някакви страхове и искала да ги вложи след като веднъж загубила пари. М. донесла на свидетелката нотариалния акт, за да види, че апартамента е записан на двамата. Парите по сметката на Н. щели да ги ползват за обзавеждане и доплащане, а искали да купуват и магазин, което и станало по-късно. Освен парите в брой, свидетелката продължила да внася през годините и по-малко суми на името на сина си, които сега трябвало да бъдат към 20 000 лв. Преди години са имали финансови проблеми, но вече са приключили.

Представените доказателства водят до извода за неоснователност на предявения иск. Според цит. и в писмените бележки на пълномощника на

ответника Решение № 2/ 07.03.2014г. по гр.д.№ 5048/2013г. на ВКС, II г.о., когато придобивното основание на придобитото по време на брака на съпрузите имущество е договор за покупко-продажба, сключен от двамата съпрузи като страна по сделката и за покупната цена е вписана сумата, платена напълно и в брой, правата на двамата купувачи в придобитото право на собственост са равни, при липсата на други уговорка по договора и това изключва възможността в тези хипотези да се признае по-голям дял на единия от съпрузите в резултат трансформация по чл. 23 ал. 2 СК по причина, че за придобиване на имота е вложил лични, извънсемейни средства. В този акт на ВКС се цитират предходни решения в същия смисъл. Така в Решение № 194/ 30.06.2011г. по гр.д.№ 46/2011г., II г.о., този състав на ВКС е приел, че при придобиване на недвижим имот от съпрузи по време на брака, ако и двамата са участвали като страна по сделката и са изразили воля за придобиването на имуществото, имуществото се придобива в режим на съпружеска имуществена общност, независимо от произхода на вложените при покупката средства. Прието е, че дори вложените средства за придобиване на имуществото да са били лични на единия от съпрузите, то следва да се приеме, че той е предоставил половината от тях на другия съпруг на някакво основание. Това основание (дарение, заем и др.) е без значение за възникването на съпружеската общност и изключва трансформацията. В Решение № 464/ 05.08.2010г. по гр.д.№ 1136/2009г., III г.о., е разяснено, че договорът за покупко-продажба е консенсуален и транслативният ефект на сделката настъпва по силата на изразената воля на участниците. След като двамата съпрузи са участници по договора, то вещното право е придобито от двамата купувачи, а обстоятелството, че единият от съпрузите е дал средства, които имат личен, извънсемейен характер, не създава възможност за придобиване на правото на собственост на лично основание (доколкото не е налице скрити упълномощаване) поради липса на законово основание за това - чл. 183 и сл. ЗЗД. Видно от т. II на атакуваната сделка от 09.03.2015г., двамата купувачи – М. И. и Н. С., изрично са заявили, че купуват имота за посочената цена и при установените условия. По делото не бяха представени доказателства за наличие на други уговорки между страните относно тази сделка, вкл. скрито упълномощаване или др.

По делото се установи наличието на друга уговорка между страните, съобразно извършената съдебно-техническа експертиза, която

разкри изявления на страните, направени в тяхна кореспонденция във „Вайбър“. На л.223 е изложено написаното от ищцата, че приносът на Н.С. за придобиването на апартамента е „точно 25 хиляди евро“, или половината от заплатената сума. За същата сума ищцата споменава и на л.226. Това изявление следва да се приеме като признаване от страна на М.И. на неизгодни за нея факти, а именно приносът от страна на ответника с половината сума. Към тази сума следва да се добавят и посочените в исковата молба 10 335 лв., преведени от сметка на ответника. С оглед приложените пълномощни от Н.С. в полза на М.И. да разполага със сумите в банки, на които сметки ответникът е титуляр, може да се приеме за доказано това възражение на ответната страна, че е имало споразумение между страните, част от внесените от сметка с титуляр ищцата да □ бъдат възстановени от суми по сметки с титуляр ответника. Т.е. това било скрита договорка между страните.

Поради изложеното, установените по делото други обстоятелства не могат да доведат до уважаване на исковата претенция. По делото не се спори, че послужилите за придобиване на спорния недвижим имот парични средства са били преведени от банкова сметка с титуляр М. И.. Спорен е въпросът, дали тези средства са лична собственост на ищцата. От сключената покупко-продажба на недвижими имот на 03.12.2013г., братът на ищцата е получил 25 000 евро, която сума е била преведена по сметка на М.И. – негов пълномощник по сделката – л.23. Представеният договор за дарение между роднините не се доказва да е бил сключен на 03.12.2013г., доколкото липсват безспорни доказателства затова. Показанията на Ив.Инджов като брат на ищцата и следователно заинтересован от изхода на спора, следва да се ценят съобразно чл.172 от ГПК, поради което не могат да бъдат кредитирани относно датата. На основание чл.181 ал.1 от ГПК, съдът приема, че документът е съставен не по-рано от 14.01.2022г. – датата на постъпването му в съда и следователно е съставен за нуждите на настоящото производство. Според чл.225 ал.1 от ЗЗД, фактическият състав на дарението изисква дареният да го приеме, а според ал.2 дарението на движими вещи следва да стане чрез предаване. С превеждането на суми от сметката на ищцата за заплащане на цената по атакуваната сделка от 09.03.2015г., може да се приеме, че дарението е извършено, видно от изготвената справка от банката – л.16. Или като се е разпоредила с получената като пълномощник по сделка на

своя брат сума, ищцата е заявила недвусмислено, че приема дарението. Сумата от 25 600 евро ищцата е получила от продажбата на имущество, получено като дарение от своята баба М. И.. Доколкото бракът между страните е бил сключен на 16.10.2006г., а дарението е извършено на 27.12.2007г., ищцата следваше да докаже, че нейната баба е имала намерение да надари единствено нея, а не бившето семейство като цяло. Показанията на разпитаните свидетели Н.Н. и П.Ж. не са достатъчни за такъв извод. Самите свидетели заявиха, че бабата е имала намерение да дари по едно жилище на двамата си внуци, но към момента на извършване на самото дарение, М.И. вече е била в граждански брак с Н.С., имали са дете и са търсели по-голямо жилище защото са очаквали второ. Т.е. желанието да придобият по-големи жилище е обосновано с намерението ми да продължат да живеят заедно като семейство, вече с две деца. Все факти, които са били известни на Манда И..

Предвид тези изводи, съдът приема, че исковете са неоснователни и недоказани и следва да бъдат отхвърлени.

Законова последица от отхвърлянето на исковете е осъждането на ищцата на основание чл.78 ал.3 от ГПК, да заплати в полза на Н. С. направените по делото разноски в размер на общо 1150 лв., от които 850 лв. изплатено адвокатско възнаграждение и 300 лв. деловодни разноски, съобразно приложения списък на разноските по чл.80 от ГПК.

Мотивиран от горното и на основание чл.23 ал.2, вр.чл.22 ал.1 от СК, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от М. Р. И., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., ул. "В. Л." № **, ет. *, ап. *, чрез адв. Бойко Иванов Темелков, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. "Климент Охридски", № 1, ет. 3 **против** Н. С. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., ул. "А. С." № **, ет. *, ап. **, с пълномощник адв. Любомир Цветков от АК-Бургас, със съдебен адрес: гр.Бургас, ул. "Адам Мицкевич" № 3, иск, да бъде признато за установено по отношение на ответника, че ищцата е изключителен собственик на 93721,6/98889,1 идеални части от самостоятелен обект в сграда с идентификатор на обекта 07079.617.145.1.5, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-9/ 30.01.2009г. на

Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на обекта: гр. Бургас, ул. „Васил Левски“, № 96, ет. 3, ап. А3, който самостоятелен обект се намира в сграда № 1, разположена в поземлен имот с идентификатор 07079.617.145, с предназначение на самостоятелния обект: Жилище, Апартамент, брой нива на обекта: 1 с площ от 80.92 кв.м., със съседни, самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 07079.617.145.1.6, под обекта: 07079.617.145.1.3, над обекта; 07079.617.145.1.7, ведно с избено помещение № 8, с площ от 6.99 кв.м., ведно с 10.27 % ид. ч. от общите части на сградата и съответните идеални части от правото на строеж върху имота, върху който е построена сградата заедно с 36.18/380 кв.м. ид. ч. от поземлен имот с идентификатор 07079.617.145, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-9/ 30.01.2009г. на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: гр. Бургас, ул. „Васил. Левски“, № 96, целият с площ от 396 кв.м. съгласно скица на поземлен имот № 15-392541-29.10.2014г., а съгласно документ за собственост с площ от 380 кв.м., с предназначение на територията: урбанизирана; начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 метра), номер по предходен план: 5605.5606, квартал 17, парцел 7, при съседи съгласно скица: 07079.617.144, 07079.617.147, 07079.617.146, 07079.617.13, от които на 88889,1/98889,1 идеални части е изключителен собственик на основание чл. 23 ал.2 от СК, вр. с чл. 22 ал.1 от СК - трансформация на лична собственост, а на 5167.5/98889,1 идеални части, като неоснователен.

ОСЪЖДА М. Р. И., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., ул. "В. Л." № **, ет. *, ап. *, чрез адв. Бойко Иванов Темелков, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. "Климент Охридски", № 1, ет. 3 да заплати **в полза** на Н. С. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., ул. "А. С." № **, ет. *, ап. **, с пълномощник адв. Любомир Цветков от АК-Бургас, със съдебен адрес: гр.Бургас, ул.“Адам Мицкевич“ № 3 сумата от 1150 (хиляда сто и петдесет) лв. направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____